

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2015. gada marta avīze Nr. 3 (200)

Informācija pasažieriem!

Satiksmes autobuss uz vilcienu Mārcienā no Mētrienas atiet plkst. 04.40 katru dienu, izņemot svētdienu. Madonā tas ietiet plkst. 05.40. Vakarā iet atpakaļ plkst. 21.10 no Madonas, Mētrienā ienāk plkst. 22.10.

No Madonas uz Rīgu katru dienu kursē autobuss Lubāna – Madona – Rīga. No Madonas atiet plkst. 06.00. Rīgā ietiet plkst. 09.20.

Valdas Otvares foto

Laiks soļo pavasarim pie rokas

Ir atkal marts. Ir atkal pavasaris. Ar saules stariem pielietu debesjumu un siltu vēja plūsmu pie vaiga. Ar dzērvoju saucieniem purvā un sniegpulkstenišu valsī ābeļdārzā. It kā nemaz nebūtu bijis ziemas un sniega, it kā nemaz nebūtu bijis ledus un lauska.

Ir tikai Laiks, kas saved visas lietas kārtībā, noteiktā secībā. Laiks, kas nelauj stāvēt uz vietas. Laiks aicina, skubina, pavēl, liek, lūdz un pielūdz. Un tas ir mūsu Laiks. Mūsu Laiks zem šīs saules un uz šīs zemes. Šodien Laiks soļo pavasarim pie rokas. Pretī vasarai, ziediem, sapņiem. Pretī mūžībai...

Solvita

AFIŠA

5. aprīlī plkst. 14.30 birzītē pie Mētrienas tautas nama
Lieldienu lustes kopā ar Barkavas tautas nama folkloras kopu „Madava”
leeja brīva. Līdzī ņemsim krāsainas oļņas!

5. aprīlī plkst. 22.00
Mētrienas tautas namā
Balli spēlē Egīls Tomiņš
leeja EUR 2

8. aprīlī plkst. 15.00
Mētrienas tautas namā
A. Eglīša Ļaudonas vidusskolas tautisko deju kolektīvu koncerts
leeja brīva

Marts isumā

06.03. Sieviešu dienai veltīts koncerts Mētrienas tautas namā.

07.03. Praulienas kāršu spēles Ziemas kausa noslēdzošā kārtā.

10.03. Apspriede pagasta pārvaldē par pagasta gadadienu un pamatskolas salidojumu.

16.03. – 20.03. Skolēniem pavasara brīvdienas.

17.03. Mētrienas skolas volejbolisti spēlē novada pamatskolu kausa sacensību 4. kārtā Barkavā.

21.03. Mētrienieši sveic Ingunu Krolli-Irbi viņas darbu izstādes atklāšanā Madonas muzejā.

22.03. Mētrienas pagasta vīriešu komanda spēlē volejbola čempionātā Madonā.

25.03. Piemiņas brīdis pie Piemiņas akmens, aizdedzot svečītes.

27.03. „Mētrienas Dzīves” redkolēģija atzīmē avīzes 200. numura iznākšanu. JDK „Meteņi” un SDK „Mētra” piedalās Madonas deju apriņķa skatē.

30.03. – 03.04. Projektu nedēļa Mētrienas pamatskolā.

31.03. – 02.04. SDK „Mētra” un DDDG „Saulgriezies” ceļo ar prāmi uz Zviedriju.

01. – 31.03. Autoceļa Ļūmāni – Atašiene rekonstrukcijas darbi purvā aiz Rāksalas.

20.03. – 10.04. Bibliotēkā skatāma kalendāru izstāde.

Notikumus apkopoja Ilmārs Grudulis

Jau divi simtais numurs!

APSVEIKUMI

Cik ātri skrien laiks! Kopš pagasta avīzītes simtā numura – 2006. gada septembrī, „Mētrienas Dzīve” pieplusojusi sev klāt vēl vienu simtnieku un kļuvusi ievērojami respektablāka. Atzišos, ka man avīzīte ļoti patīk – gan pēc satura, gan pēc glītā noformējuma un rakstu izkārtojuma. Mums, cilvēkiem no malas, liels brīnums ir pati avīzes parādīšanās. Čehu rakstnieks Karels Čapeks (1890. – 1938.) par to izteicies: - „Avīzes, tāpat kā daži citi uzņēmumi, ir interesanti ne tik daudz ar to, kā tās taisa, bet drīzāk ar to, ka tās vispār eksistē un katru dienu regulāri iznāk. Vēl nav gadījies, ka vienu dienu avīze iznāktu ar strupu paziņojumu, ka pagājušajās divdesmit četrās stundās, līdz pat numura aplaušanai, nav noticis nekas tāds, par ko būtu vērts rakstīt. Nē, lasītājs saņem ik dienas pienācīgo politisko rakstu un ziņas par lauztām kājām, par sportu, kultūras dzīvi un ekonomiku; pat ja visa redakcija gulētu garšļaukus ar gripu, avīze tomēr iznāktu. Tanī būtu visas pastāvīgās rubrikas kā iepriekš, lasītājs neko nemanītu un kurnētu par savu avīzi kā vienmēr”.

Kas tad „taisa” mūsu pagasta avīzīti? Ielūkosimies pēdējos simts numuros. Redaktore ir Solvita Stulpiņa (jau no 2004. gada), redkolēģijā: bija Zenta Ābola (2008. g., 117. nr.), Maruta Oša (2011.g., 149. nr.), kuras nomainīja Jolanta Vītola un Līga Pastare. Nepārtraukti redkolēģijā darbojas Valda Otvare, Marija Begis-Begge, Vallija Sīpola, Eleonora Rimša un Ilmārs Grudulis.

Sveiciens visiem minētajiem, ar izturības, veselības un citiem labumiem, „Mētrienas Dzīves” divi simtā numura iznākšanas reizē!

Rakstu tematika avīzītē mēdz būt vis-

dažādākā, kas liecina par to, ka Mētrienā tomēr kaut kas notiek: rosās zemnieki, mednieki, makšķernieki, volejbolisti, sieviešu klubiņš „Ābele”, darbojas pamatskola un pirmsskola, bibliotēka, pasta nodaļa, cilvēki atzīmē valsts svētkus, svin jubilejas, piedzimst un arī aiziet mūžībā. Galvenā rakstītāja ir redaktore Solvita, apveltīta ar lielām darbaspējām un māku visu labi izlikt uz papīra (datora). Pārējie redakcijas štāba locekļi, kā saka Karels Čapeks, ir „rubrikanti”, kuri katrs pārzina atsevišķu rubriku. Ilmārs Grudulis, piemēram, regulāri apkopo katra mēneša svarīgākos notikumus pagastā, informē mūs par mēdībām, makšķerēšanu un volejbolu, skolas un sporta dzīvi atspoguļo Līga Pastare. Mētrienieši ciena savu vietējo avīzīti un zina, kas tajā rakstīts, tāpēc nav nepieciešams vēlreiz pakavēties pie uzrakstītā. Tomēr atgādināsim dažus notikumus, kurus varētu iekļaut rubrikā – „Pagasts un godāti cilvēki”: Maruta Oša 2007. gadā saņēmusi kultūras ministrijas Atzinības rakstu par labu darbu (108. nr.). Mūsu novadniekam Jānim Briedim (Kanāda) 2009. gadā piešķirts Triju Zvaigžņu ordenis, 5. šķira (138. nr.). Ilmāram Grudulim 2010. gada janvārī Madonas kultūras namā pasniegta Balva par mūža ieguldījumu sportā (165. nr.), pagasta padomi viņš vadījis trīsdesmit trīs gadus.

Kopš 2009. gada 16. jūlija pagasta pārvaldes priekšnieks ir Andris Dzenovskis. 2012. gada 27. jūnijā Mētrienas pagasts no cita Andra, proti, Valsts prezidenta Andra Bērziņa, saņēma, jau agrāk Gunāra Kroļļa izveidoto, pagasta ģerboni (165. nr.). Lai „Mētrienas Dzīve” arī pēc divsimtā numura mūs iepriecina ar līdzīga rakstura labām ziņām, lai avīzītei ilgs mūžs un vienmēr spīca spalva!

Austris Apsītis

Mīļā „Mētrienas Dzīve”!

Ar sirdi un dvēseli joprojām esmu mētrieniete un man ir liels prieks, ka „Mētrienas Dzīve” joprojām ir mīlēta un gaidīta avīzīte katrā pagasta sētā un to labprāt palasa arī tādi mētrienieši kā es. Katras avīzes tapšana ir process, kura radīšanā nepieciešama neatlaidība rokām, radošums prātam, veiksmīga komunikācija un dzirkstele, ko piešķir sirds. Lai pagastā ir daudz skaistu notikumu, ko iemūžināt, lai redkolēģijai nepietrūkst iedvesmas to aprakstīt un izdevējiem izdomas to visu glīti salikt tik ierasti pievilcīgās slejās!

Ar cieņu, Jūsu **Daiga Ceiziņa**, „Mētrienas Dzīves” pirmā redaktore

Ar mīļu prieku gaidīta ik sētā,
Caur gadiem gaišām domām izauklēta.
Šķiet tikai nesen šūpulis bij kārts,
Nu 200. numuriņš ir klāt.
Ko svētku reizē avīzītei vēlēt?
Lai nenorimst labo vārdu kvēle,
Ar gaišu skatu rītdienā vēl iet,
Lai cerības kā pumpuriņi zied!

Kārlis Kaufelds Rāksalā

Lai ar tevi vienmēr laime,
Dzīvesprieks un draugu saime,
Veselība, radošs gars,
Neizsīkstošs darba spars!

**Sveicieni
avīzes redaktorei un
visai radošajai komandai svētkos!**

Līga Pastare,
pagasta sporta organizatore

„Mētrienas Dzīves” redkolēģijai ar 200. numura iznākšanu!

„Es novēlu Jums **LAIKU!** Ne tādu, kurā esam nebeidzamā skrējienā, bet gan tādu, ko veltām viens otram.

Es novēlu Jums **VĀRDUS!** Ne tukšus un ne tādus, kas sāpina otru, bet gan īstus un vērtus.

Es novēlu Jums **MIERU!** Ne tādu, kas ārēji miermīlīgs, bet gan tādu, kas ir patiens un īsts Tevī pašā.

Es novēlu Jums **PRIEKU!** Ne tādu,

kas uzlikts sejā kā izcila maska, bet tādu, kas laužas ārā no Tavas sirds un vaigā nevar palikt nepamanīts.

Es novēlu Jums **LAIMI!** Ne tādu „lielo”, uz kuru mēs gaidām visu mūžu, dažbrīd pat it kā „nīkuļojot”, tā arī nekad to nepamanot, bet gan tādu, kas mums katram tiek dota, kā dāvana katrā mūsu dzīves mirklī.

Es novēlu Jums **MĪLESTĪBU!** Ne tādu,

kas skan, kā „vispār pieņemta norma”, bet **VAIRĀK** – vairāk par to, ko spējam, vairāk par to, ko iedomājamies, vairāk par to, ko no mums „prasa” un vairāk par to, ko, šķiet, spējam dot. Vairāk par to, ko mēs uzdrošināties.

Mīlestību dot un saņemt it visos tās izpausmes veidos!”

Mētrienas tautas nama vadītāja **Anita**

Pārdomas, sagaidot „Mētrienas Dzīve” 200. numuru...

Laiks nevienu nezaicina un negaida, bet atļauj izvēlēties, ko, kā un kāpēc darīt... Es priecājos, ka tas notika tieši ar mani un tieši tajā laikā, ka varēju būt klāt avīzītes „Mētrienas Dzīve” tapšanā, atdot sevi kādu brīdi šim darbam, nešauboties un pilnīgi. Būt iekšā notikumos, strādāt kopā ar radošiem un aktīviem cilvēkiem, „rakstīt” un dokumentēt sava pagasta vēsturi. Un vēl – šis laiks kopumā pagastā, manuprāt, bija ļoti emocionāli pozitīvi piesātināts, rosīgs un darbīgs. Man pat gribas teikt, ka avīzīti veidoja ne tikai redkolēģija, bet visi pagasta cilvēki, jo, saņemot tik daudz labvēlīgu atsauksmju no lasītājiem, idejas pašas mūs uzmeklēja. Atlika tikai strādāt. Visiem kopā komandā. Aizvien esmu pateicīga par šo kopā būšanas un darbošanās laiku Marutai Ošai, Aijai Špurei, Lilitai Mālniecei, Eleonorai Rimšai, Mirdzai Kozlovai, Ilmāram Grudulim, Austrim Apsītim, Andrim Jaško, Valdai Otvarei, Daigai Ceiziņai, Līvijai Siliņai, Lailai Iesalniecei. Kopā ar toreiz vēl skolēnu Gvido Bergu tapa arī skolas avīzīte „Brūklenīte”, par to

bija īpašs prieks un lepnums, jo reti kurai pagasta avīzei republikā bija tāds pielikums. Gvido veidoja arī interesantas intervijas ar Latvijā pazīstamiem cilvēkiem, izmantojot interneta iespējas un iesaistīja citus skolēnus avīzes iznākšanā. Īpašs paldies Tev, Gvido! Paldies arī visiem tiem, kas labprāt uzrakstīja atsevišķus rakstiņus savam pagasta izdevumam.

Saka tā – ne jau tam, kas stāv uz vietas, bet tam, kas iet un meklē, zem kājām pasaule zied un, ja tava sirds ir tajā ko dari, tad tu ej un strādā pareizajā virzienā. Mēs gājām kopā un no sirds meklējām un atrādām, protams, arī maldīgāmiem un kļūdījāmiem, sajūtām, izdzīvojām un pārdzīvojām. Katru avīzītes numuru gaidījām kā bērnu ierašanos šai saulē. Ar lielu atbildību. Tāpēc bija patīams prieks, ka mūsu pagasta avīzīti ievēroja un atzina ne tikai savā pusē vien, arī ārpus rajona robežām. Labs vārds jebkurā dzīves situācijā rada labus darbus, labu sajūtu, dod spēku, izturību. Tad cilvēks spēj izstarot gaismu un savu

sirds siltumu, prot ieraudzīt sev apkārt tik daudz krāsu, skaņu un smaržu, spēj just, ka laime ir laiks, ko tu izdzīvo.

Nav uz pasaules daudz mūžīgu lietu, bet daudz ir īstu. Īsta ir dabas atmoda tagad pavasarī, strazda iesvilpots marta rīts, pūpolu ziedēšana un īsts ir avīzes „Mētrienas Dzīve” jau 200. numurs. Īsta ir avīzes lasītāju interese par sava pagasta līdzcivēku likteņiem, ikdienas gaitām un atpūtu, pagasta vēsturiskajiem notikumiem, visu, kas noticis, notiek vai risināsies nākotnē. Tas nozīmē, ka avīze ir īsta sava laika „aculieciniece”, kas, neraugoties uz visām teritoriālajām pārmaiņām, turpina iznākt.

Vēlu tagadējai avīzes redkolēģijai turpināt savu darbu ar gandarījumu, lai prieks ir Jūsu ceļazīme, lai izdodas saredzēt, sajust arvien vairāk un dziļāk. Bet lasītājiem – lai gaidīts ikviens avīzes numurs, lai katrs tajā atrastu sev kaut ko dvēselei un prātam.

Ar cieņu, Ināra Krjukova

Zanes Beģes-Begges karikatūras, veltītas avīzes „Mētrienas Dzīve” svētku numuram

Šī vieta neiznīks - 1-

Daudzus numurus „Mētrienas Dzīves” lappusēs varējām skatīt interesantas, aizraujošas karikatūras. Tās zīmēja Inese Laizāne. Arī šoreiz pēc ilgāka laika, Inese mums labprāt veltīja laiku, atsūtot savus zīmējumus svētku numuriņam.

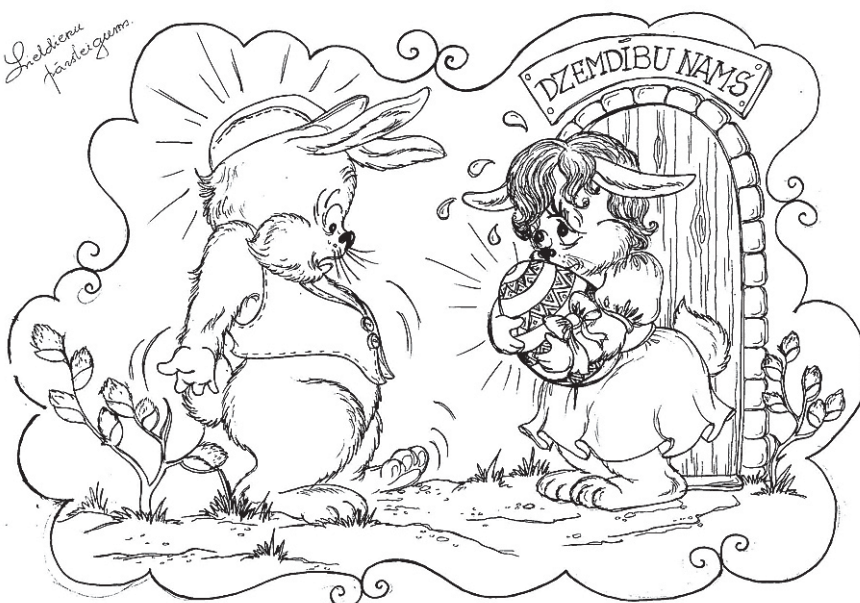
Manas atmiņas... Paradoksāli, ka Mētriena, purvu ieskauta, nav ne staigna, ne drūma savā enerģētikā, gluži pretēji – tā ir kā omulīga, saules apspīdēta saliņa starp sliķšņām (vismaz es to tā izjutu). Šai vietai ir īpaša, gaiša un radoša enerģija. Es domāju – lai kādi laiki un valdības mainītos, šī vieta neiznīks, jo tā sevī nes spēku. Te dzīvo fantastiski cilvēki, kuri prot rūpju dienas pavadīt ar smaidu un ne no kā pašī sev un citiem uzmeistarot svētkus. Īpašs paldies kultūras darbiniekiem, kuri, arvien jaunu ideju pilni, kužina pārējos, neļauj iesīkstēt, aicina un meklē, iedrošina radoši izpausties. Pateicoties viņiem pagasta dzīve krāsojas spilgtākos toņos. Mans novēlējums – lai jums vienmēr ir vēlme un iespēja realizēt savas idejas, un lai vienmēr ir tie, kas to novērtē!

Inese Babre
(kuru Mētrienā pazina kā Laizāni)
Ineses karikatūras

Silnīga uzskatu sadarbība

Indicēšu fantastiģumu

Mazie eksperti spriež par „Mētrienas Dzīvi”

Kas ir „Mētrienas Dzīve”?

- cilvēki;
- grāmata par skolu, puķēm un ogām;
- avīze;
- pati Mētriene.

Par ko raksta „Mētrienas Dzīvē”?

- par parastiem Mētrienas cilvēkiem;
- ko pati izdomā, to raksta;
- par to, kā cilvēkiem iet;
- par visādiem labumiem;
- par trubām, kas saplīst;
- kā ar vilcienu var aizbraukt uz citu pasauli, kur siltāka saule un zilās debesis.

Ko tu gribētu redzēt „Mētrienas Dzīvē”?

- mūsu omi un bērnus, kas gaida vasaru;
- laika ziņas un kaut ko par multenēm;
- jābūt kādam labumam, lai avīzi nopērk un nemet ārā, un māsa nesaburza;
- krāsainas bildes un princeses;
- kā cilvēki baro vistas... kā iet bērniem... kā cilvēki jūtas un kam iet grūti, lai nebēdājas un pie viņiem aiziet ciemos;
- savu tēti, kas pļauj zāli un brāli, kas māc labi vingrot un iet uz treniņiem.

Ja tu būtu burvīš, kas visu var, ko tu uzdāvinātu „Mētrienas Dzīvē”?

Mazie eksperti sveic avīzīti svētkos!

- balonus, puķes, torti un aizsūtītu vēstulīti;
- jaunus tērpus, lai nav jāstaigā vecajos. Un vēl lielu sveci, kad ir tumšs, nav elektrības, būtu gaišs;

- puķes, lielu siera gabalu un grāmatu, kurā rakstīts viss;
- daudz lapas uz kā rakstīt;
- instrumentus – zāģi un cirvi, lai var sazāģēt malku, kurināt un nebūtu auksti;
- motociklu, lai var visur aizbraukt;
- futbolbumbu, lai var spēlēt, būtu spēks un vinnētu balvas, varbūt zelta kausu ar uzrakstu – laba avīze;
- robotu, kas palīdz saskaitīt izgatavotās avīzes;
- es uzdāvinātu daudz naudu, lai nopērk spēles un atdod bērniem;
- lielu somu, kur likt avīzes.

Ko avīzes veidotājiem vajadzētu darīt svētku dienā?

- visu dienu slinkot;
- ēst torti un gaidīt ciemos dāmas un kungus;
- aizbraukt uz Rīgas teātri;
- nopirkt torti, kas pašiem garšo;
- visu dienu smieties un vakarā lēkāt pa baseinu;
- gaidīt ciemiņus – brūtgānus no Rīgas;
- iedot katram avīzīti par brīvu;
- taisīt jaunas avīzes;
- uzaicināt ciemos Lauri Reiniku, Laimes lāci, Sūkli Bobu.

Mazo ekspertu domas pierakstīja
Aiga Ivāna
Aigas Ivānas foto

Citus gaismā ievedīsim

Iegūts daudz, līdzdarbojoties pagasta avīzes „Mētrienas Dzīve” izdošanā. Skaitlis 200 ir ievērojams ar to, ka pirms daudziem gadiem bija ielikti pirmie pamati – tas bija pagasta vadības ierosinājums, atbalsts.

Gatavojoties kaut ko uzrakstīt, pārskatīju gadiem izdotās pagasta avīzītes saglabātos numurus – manā arhīvā to ir apmēram 150. Pirmos gadus mūs bieži pulcināja kopā, deva labus ierosinājumus. Ļoti interesanti ir pārlasīt rakstus par audzināšanas jautājumiem „Viss sākas ar ģimeni”, „Ja pietrūkst dvēseles”, „Jautājiet – atbildam!”. Gandrīz katrā numurā varēja iepazīties ar pagasta padomes lēmumiem. Bieži atspoguļoja arī labdarības akcijās paveikto.

Kopā ar Mirdzu Kozlovu šajos gados esam pabijušas pie visiem pagasta tālāk un tuvāk dzīvojošiem cilvēkiem. Piemēram, Aiviekstes upes krastos dzīvojošie visi tika apciemoti. Esam mērojušas ceļu līdz Saikavas robežai. Minēšu dažas ģi-

menes – Siliņa, Zariņa, Podnieka, Rimšānes, Bērziņas, Kaļeņikovu, Kaufeldu, Zvejsalnieku, Poriešu, Pastaru, Broku, Sniedzes, Podiņas, Homu, Timofejevas, Pabrūkļu, Viksnas, Gruduļu, Gravānu, Zālītes, Ilgsalietes, Sorokinu un citas ģimenes. Pavadot katrā mājā pāris stundas, esam uzzinājušas tik daudz saistošu dzīvēstāstu par darba cilvēkiem. Tās bija kā labas izlasītas grāmatas. Interesanti stāsti par dzīvi un darbu kolhozā, par laika posmu, kurā tika privatizēts, pārdots, paturēts. Uzzinājām par bērnu un mazbērnu audzināšanu, mācīšanu.

Labs notikums bija „Sakoptākā lauku sēta”. Interesanti bija lasīt par jauniešiem jubilāriem, ko plaši aprakstīja Aija Špure. Ar prieku pārlasu rakstus par Mētrienas pamatskolas skolēnu sasniegumiem, iegūtajām profesijām un darbu. Tas nozīmē, ja ir apņēmība, var iegūt labas pamatzināšanas arī Mētrie-

nas pamatskolā. Cienīsim savu dzimto vietu, nemeklēsim laimi citur, jo tā ir uz vietas.

Man bijis tas gods piedalīties daudzos starppagastu avīžu izdevēju salidojumos. Daudz kas tika gūts.

Mēs varam priecāties par savu „Mētrienas Dzīvi”. Paldies Solvitai un visai komandai, kas palīdz to veidot.

Varētu ieteikt, lai tas viss labais, kas notiek mūsu pagastā, vairāk tiktu atspoguļots novada preses izdevumos. Mūsu pagasta dzīvē notiek tik daudz labu pasākumu, notikumu! Redakcijas darbā vajadzētu iesaistīt jauniešus, kas rakstītu par jauniešu problēmām.

Paliksim tādi, kā esam
Un darīsim katrs, ko protam,
Citus gaismā ievedīsim...

Eleonora Rimša

Pozitīvi vērsta avīze

Kur paliek laiks? Tas steidzas, skrien, aizvijas un tad satinas kamolā. Vienā lielā notikumū, emociju un labi padarīto darbu kamolā. Nu šim kamolam jau divsimtā kārtā tinama...

Cik ātri skrien laiks! Liekas – pavisam nesen pagasta bibliotēkā atzīmējām svētkus avīzei. Avīzīti tobrīd vadīja Ināra Krjukova. Pasākumā piedalījās Madonas muzeja pārstāvis Bruno Podiņš, kurš pavisam nopietni vērtēja mūsu avīzes atbilstību gan izkārtojuma, noformējumam, īpaši uzslavējot tematikas dažādību.

Jā, arī šobrīd, domājot par avīzes daudzajiem numuriem, nākas secināt, ka „Mētrienas Dzīve” izveidojusies kā saturīga, interesanta, aktuāla un pozitīvi vērsta avīze.

Vienmēr varam uzzināt par sporta dzīves aktivitātēm, skolas, pagasta iestāžu jaunumiem, jubilejām, interesantiem cilvēkiem, bijušo mētrieniešu atmiņām, pašdarbnieku dzīves norisēm, interesantām ēdienu receptēm, ārzemēs dzīvojošo atmiņām, mūžībā aizgājušo piemiņai veltītiem rakstiem. Īpaši jāuzteic redaktore Solvitas sirsniņģie ikmēneša raksti un Ilmāra precīzie pagasta dzīves notikumu apkopojumi.

Radošu veiksmi un interesantus rakstus turpmāk!

Marija Begis-Begge

Kad zara galā sāk svīlpot pirmais strazds un savus treļļus ber cīrulis pļavā, pie mums kopā ar sniegpulksteniņšiem un pirmajiem vizbuljiem nāk mūsu mīļās Mētrienas avīzes jubilejas 200. numurs.

Avīzei dzimtajā pagastā, dzimtajā valodā ir sava pievilcība, varbūt pat – maģija, jo tikai savā pagastā izteikta doma, vārds uzrunā vistiešāk. Mētrienas avīzīte ir raiba, kā pavasaris un tieši tāpēc – skaista, interesanta savā daudzveidībā. Radošumu un daudz „baltu dieniņu”, kopā veidojot jau 200. avīzes numuru, vēlam arī mēs – **tipogrāfijas „Erante” kolektīvs.**

Avīzei liela loma vietējā sabiedrībā

Atzinīgi vērtēju „Mētrienas Dzīves” lomu vietējā sabiedrībā. Avīzes saturs vienmēr būs vēsturisks izziņas materiāls par notikumiem Mētrienā un mētrieniešiem. Palasot kaut vai ikmēneša sleju „Īsumā” pirmajā lappusē, katram rodas priekšstats par Mētrienā notiekošo. Manā skatījumā augstu vērtējami Austra Apsīša vēsturiskie apskati. Tur atrodam retas, ne visiem pieejamas Mētrienas pagātnes lappuses. Interesanti ir liriskie Solvitas ievadi avīzē. Patīkams pārsteigums, ka līdzīgi prot aperēt arī Skaidrīte Putna. Un kur tad vēl Valdas Otvares un Vizmas Krastas fotoattēli! Bet Eugēnija, Žeņa, kā mēs viņu saucam, slavējama par izpalīdzību grūtos brīžos, kad jāatvadās no

tuviem un mīļiem cilvēkiem.

No pirmās avīzes iznākšanas dienas avīzes redaktore mani piesaistījušas mēdību, makšķerēšanas un sporta notikumu atspoguļošanā. Gandrīz visos numuros esmu popularizējis šīs tēmas. Rakstīšana man nav pašmērķis, bet grūts uzdevums un darbs, kurš paņem daudz laika.

Vienmēr esmu iestājies par visu nozaru informāciju „Mētrienas Dzīvē”, par to, kā paiet mētrieniešu laiks ikdienas darbos, kas ir pamats mūsu izdzīvošanai, priekiem un bēdām. Labi būtu, ja arvien plašāks personu loks rakstītu pagasta avīzei.

Ilmārs Grudulis

Jau divi simtais!

Šis skaitlis nemaz nav mazs, ņemot vērā, ka avīzīte iznāk tikai reizi mēnesī. Avīzīte savā attīstības gaitā piedzīvojusi gan veiksmes, gan kādu neveiksmi. Man saglabāti gandrīz visi avīzītes numuri. Interesanti ir atcerēties tos pasākumus Mētrienā, kas avīzītē atspoguļoti.

Kāds bija mans devums avīzei? Avīzes redkolēģijas sapulcēs katram tika sadalīti pienākumi. Arī avīzes izdevējs, pagasta padome, interesējās par avīzes kvalitāti. Sēdēs pārrunājām izdevuma veidošanu, atzīmējot arī aktīvākos palīgus. Nebijām mēs žurnālisti, bet darbs labi veicās. Tika nolemts veidot rakstus par jubilāriem, lai visi pagasta iedzīvotāji būtu apsveikti. Lai par cilvēku kaut ko objektīvu uzrakstītu, jāzina viņa dzīves gājums. Sarunas ar jubilāriem vislabāk veicās viņu dzīvesvietās, kur, protams, vajadzēja nokļūt. Es pārsvarā gāju kājām, ne jau mazus ceļus gabaliņus. Kad devāmies kopā ar Eleonoru, tad pagasts reizēm iedeva mašīnu, jo Eleonora nepārzināja vēl visus iedzīvotājus. Ko var teikt par šiem apciemojumiem? Daudz

ko uzzinājām, par ko iepriekš nebija ne jausmas – cilvēku attieksmi pret pasauli, pret kaimiņiem, arī viņu raksturus. Atklājās kaimiņu aplsēptās attiecības, kas mums nebija jāzina un sarunātais palika turpat uz vietas. Ne vienmēr veiksmīga bija manis sagaidīšana... Kādās mājās mani sagaidīja trīs lieli suņi ar mežoniņu uzbrukumu, kas no lielā pārbīja iedragāja manu veselību.

Avīzīte no divu lappušu izmēra kļuvusi biežāka, daudz foto bilžu. Labi būtu, ja par cilvēku jubilaru dzimšanas dienām varētu jau zināt mēneša sākumā, nevis tad, kad jubileja jau garām.

Novēlu avīzītei un tās redkolēģijai darba sparū un iedvesmu turpināt iesākto! Aicinu iedzīvotājus būt atsaucīgākus un palīdzēt avīzes pilnveidošanā, sniegtot savus ierosinājumus, novērojumus, nekautrēties arī kaut ko uzrakstīt par saviem pārdzīvojumiem, par izpratni tagadnē un ierosinājumus nākotnē. Veiksmi un panākumus!

Mirdza Kozlova

Lai spēks un veiksmē turpināt!

Gandrīz vai neticu savām acīm, ka pirmais „Mētrienas Dzīves” numuriņš izdots 1997. gada aprīlī, un titullapā A. Skalbes balāde par sniegu uz pūpoliem. Laikam jau būs arī šogad sniegs uz pūpoliem, 200. avīzes numuru sagaidot. Bet tas jau nekas. Galvenais, lai nav sniegs sirdīs, lai acis vairāk redz gaišo un lai vienmēr roka gatava pasniegties pretī.

Zeme vēl auksta, zīmelis purina kailus zarus. Bet lazdas bārsta zelta putekšņus, pamalē vāras rubeņu katliņi, un dārzā līksmi svīlpo strazdi. Katrai ziemei pienāk gals, un vēl jau ir tikai marts.

Un, kā Kaufeldu Kārlis pirmajā avīzē rakstīja – lai spēks un veiksmē turpināt!

Skaidrīte Putna

Jauno Zellišu skola

SKOLAS ZIŅAS

Mēs bijām uz radošajām darbnīcām Barkavas Profesionālajā vidusskolā četras interesantās nodarbībās – būvdarbos, viesnīcu pakalpojumos, lauksaimniecībā, ēdināšanā. Nākošreiz apmeklēsim administrēšanas, skaistumkopšanas un zīmju valodas nodarbības.

Viesnīcu pakalpojumu nodarbībās bija stafete. Sacentās divas komandas. Katram bija pēc iespējas precīzāk jāsaloka salvetes. Kā to darīt, mums iepriekš parādīja stafetes vadītāja. Pēc tam uz vienas rokas staltā gaitā bija jānes paplāte ar glāzēm, kuras bija piepildītas ar ūdeni. Vēl gatavojām ledus kokteili un sešās glāzēs jāielej vienādā daudzumā ūdens.

Būvdarbu nodarbībās flizējām. Katram individuāli bija iespēja iemācīties likt flīzes. Protams, pareizi. Dzinām naglas. Šajā stafetē katram bija tikai viens sitiens.

Lauksaimniecības nodarbībā likām puzzles, kuras bija saistītas ar lauku darbiem.

Lilīta Podiņa mācās likt flīzes.

Ēdināšanā visi cepām kūksniņus un pārrunājām dienā pieredzēto.

Tikmēr mūsu klases audzinātājai Vallijai Sīpolai bija iespēja izbaudīt roku masāžu un parafina masku.

Jauno Zellišu skolas mērķis ir informēt par karjeras izglītības iespēju Madonas novadā un iepazīstināt ar profesijām, kuras

Armands Armando Bruja svinīgi nes paplāti ar glāzēm.

apgūt piedāvā Barkavas Profesionālajā vidusskolā. Projekta dalībnieki ir Madonas novada pamatskolu 8. – 9. klašu skolēni un vecāki. Katra skola piedalās divās nodarbībās.

Līana Grišule
Vallijas Sīpolas foto

Karnevāls pavasarim!

BIEDRĪBĀ ĀBELE

„Dzejnieks sacīja cēli, lai bez maskām dzīvojam”, bet 28. februārī mūs tieši ar maskām gaidīja sieviešu klubs „Ābele”, lai jauki un labi pavadītu pēcpusdienu pavasarim vēltītajā karnevālā. Gribam izteikt lielu paldies organizētājai Ligītai Tumanovai un viņas komandai par pasākumu.

Īpaši intriģējoša bija loterija, jaukas atrakcijas un kopā pavadītais laiks, kad var izrauties no ikdienas steigas un darbiem. Novēlam izturību un radošu izdomu arī turpmāk. Paldies saka „Saulgriezes”.

Anīta Hairuļina
Solvītas Stulpiņas foto

„Saulgriežu” velniņi.

Prieks sita augstu vilni!

Cūciņa un kaziņa rotaļājas.

Enģelis.

Maruta priecājas par loterijas vinnestu.

Mīļi!

Mētrienas kauss Ramatai

SPORTS

1972. gads ir Mētrienas volejbola kausa sacensību pirmais gads. No tiem gadiem izcina Mētrienas kausu gan sieviešu, gan vīriešu komandām. Tikai atsevišķās dienās. Kausus, pēc Gunāra Krolla metiem, izgatavoja keramiķe Izabella Krolle. Balvas apzīmētas ar uzrakstiem „Līdums”. Toreizējās kopsaimniecības nosaukums. Keramikas kausus uzvarētājiem nepasniedz. Trauslais materiāls neizturētu pārvadāšanu. Apbalvošanai ir iegādāti metāla kausi. Septiņdesmitajos gados balva bija ceļojošā. Vēlāk katru gadu izcīnītā paliek komandas īpašumā. No 2014. gada kauss atkal ir ceļojošais.

Četrdesmit trešās sacensības notika 28. februārī. Vienmēr februāra pēdējā sestdienā. Piecas komandas nosauktas izcīnīto vietu secībā – Ramata, Mētriena, Ošupe, Atašiene, Jēkabpils. Vienīgo zaudējumu mētrienieši cieta pret Atašieni, kura, neskatoties uz to, augstāk par 4. vietu nespēja tikt. Komandu pārstāvji atzina, ka sacensības bija interesantas un labi organizētas. Pagasta sporta organizatore Līga Pastare bija sagādājusi simpātiskus piemiņas kausiņus katram spēlētājam no pirmajām trijām komandām. Ramatas komanda balvā saņēma volejbola bumbu. Apbalvoja arī otrās un trešās vietas ieguvējas komandas, bet ceturtais un piektais vietās palikušie tika sveikti ar diplomiem.

Mētrienas pārstāvēja Armands Grudulis, Arturs Fridrihsons, Jurgis Seržāns, Andris Seržāns, Uģis Eglītis, Roberts Ābols un Nauris Spīčs. Mētrienas komanda spēlēja labi, taču neprecīza servīju uzņemšana neļāva sasniegt cerēto. Ceļojošo Mētrienas kausu dalībnieks no 1986. gada Ilgonis Brokāns aizveda uz Mazsalacas novada Ramatas pagastu. Atzinība Zentai Ābolai par dalību sacensības rezultātu noformēšanā.

27. februārī Uģis Eglītis un Armands Grudulis Vecumnieku novada čempionātā spēlēja komandā, kura finālā izcīnīja 3. vietu. 1. martā Latvijas volejbola 1. līgas Vecumnieku komandā Uģis un Armands pārspēja Madonas komandu. Madoniešu

1. un 2. vietas ieguvēji – Ramata un Mētriena.

vidū Jurgis un Andris Seržāni, Edmunds Malta un Arturs Fridrihsons. Madonas komanda kā sestā iekļuva vienību astotniekā un tālākajās spēlēs prata mobilizēties. Madonieši uzvarēja Kuldīgu un iekļuva līgas finālspēlē. Grūtāk gāja priekšsacīkstēs pirmo vietu guvušajiem Vecumnieku novada volejbolistiem. Zaudēja ceturtdaļfinālā vienai no Rīgas komandām. Vēl ar komandu Gludi – M no Rīgas viena vai divas spēles priekšā. 20. un 22. martā. Abas spēles Vecumnieku komanda zaudēja un izstājās

no cīņām 1. līgā.

22. martā Mētrienas volejbolisti pabeidza novada čempionāta priekšsacīkšu spēles. Ar setu rezultātu 2:1 uzvarēja spēcīgo Madno komandu, kas komplektēta no meistarīgiem Madonas un Jēkabpils spēlētājiem. Mētrienai uzvaru nodrošināja Andris un Jurgis Seržāni, Māris Točs, Roberts Ābols, Arturs Fridrihsons, Edgars Veikšāns, Nauris Spīčs, Norberts Aleknavičs.

Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto

Jurim Eglītim 3. vieta Praulienā

Juris Eglītis spēlē.

Beigušās Praulienas ziemas kausa sacensības zolītes spēlē. Pēdējā piektā kārtā notika 7. martā. No Mētrienas kārtu spēlmaņiem noslēguma sacensībās piedalījās Jānis Trops, Juris Eglītis, Māris Macijevskis un Valdis Kaminskis. Valdis Kaminskis piektajā kārtā no mētrieniešiem uzrādīja augstāko rezultātu, izcīnīdams 3. vietu. taču ne kopvērtējumā. Izrādījās, ka visā sacensībā stabilāks bija Juris Eglītis. Viņam kopvērtējumā Praulienas kausa sacensībās 3. vieta. Apsveicam!

Ilmārs Grudulis

Ar bisi un makšķeri

MEDĪBAS. MAKŠKERĒŠANA

Meža cūkas ir atļauts medīt visu gadu. Jautājums par to skaita samazināšanu ir aktuāls, jo Latvijas dažādās vietās arvien atklājas jauni cūku inficēšanās gadījumi ar Āfrikas mēri. Bezsniega apstākļos ir grūti dzīvniekus sagaidīt pie mednieku ierīkotajiem paaugstinājumiem. Pēdējās meža

cūkas kolektīvā nomedīja Viktors Mutors un Juris Jefimovs. 15. februārī no mednieku torņa Sildu apkārtnē četrgadīgu meža kuili nošāva Viktors. 16. februārī Zaļlaukos sīvēnu līdz gada vecumam pievarēja Juris. 14. martā sīvēns Jānim Tropam. No valsts mežu dienesta saņemtās medīšanas atļaujas ir derīgas līdz 31. martam. Kolektīvā tādas ir. Medības turpinās. Pēc 1. aprīļa jāizņem jaunas atļaujas. Katram medniekam

būs jābūt jaunai sezonas kartei.

Notiek plēsīgo zvēru medības. Kaspars Rozītis ir apguvis caunu medības ar slazdiem. Savs desmits mazo plēsoņu jau Kaspara kontā. Arī viņam vēl laiks līdz 31. martam. Pirmo jēnotsuni šogad 25. februārī pārtvēra medību laika Eris. Jēnotsuns bija kašķains. No viņa inficējās laika. Paldies vetārstei Terēzei par ārstēšanu. Slimu lapsu 16. februārī Rāksalā nošāva

Gunārs Pastars. Sākušās pavasara bebru medības, kas ilgs līdz 15. aprīlim. Pirmos bebrus ieguvuši Jānis Irbe pie Aizelksnes, Uģis Irbe Dēmenīšas upītē. Gunārs Pastars Rāksalas strautā. Līdz 20. martam pieci bebri Jura Jefimova slazdos.

Ziemas makšķerniekiem sezona beigusies. Pēdējo reizi uz Alauksta ledus mētrienieši spēja uziet 15. martā. Ķeršanās nebija. Pēdējās dienās pirms ledus izkus-tāšanās Aiviekstē pie Dupenim ap 5 kg raudu noķēra Dainis Trops. Turpat Dainis mēģinājis pēc ledus iziešanas ar vasaras makšķēri no krasta. Nekas makšķērei nepieķērās.

Makšķernieku zināšanai – vietējais čempionāts garkāta makšķerēšanā notiks 2. maijā, bet spinningošanā – 16. maijā. Aicinām piedalīties.

Ilmārs Grudulis

Andrejam Odzijas rekordlīdaka

20. februārī uz Odzijas ezera no Melderkalna līča uz dziļuma pusi Andrejs Stoļerovs nodarbojās ar zemledus makšķerēšanu. Laiks bija trīs grādus silts ar dienvidrietumu vēju. Ūdas ēsmas izvēlēta paprāva rauda. Ap pulksten vienpadsmitiem Andrejs jūta, ka zivju ķeršanas rīka galā ir kaut kas liels un smags. Sākās cikstēšanās ar pamatīgu līdaku. Pēc Andreja teiktā, diezin vai viņš zivi būtu pievarējis, ja nepieņemtos tuvumā esošais Dainis Mitenieks. Pēc nosvēršanas izrādījās, ka pārspēts Odzijas ezera lielākais līdaka svara rekords. Andreja ķertā bija 105 cm

Andreja lielā līdaka.

gara un 9,840 kg smaga. Līdz šim pastāvošās rekorda līdaka garums bija 105 cm un svars 9,400 kg, kuru 2013. gada 26. decembrī pie Ezerkrastiem ar spinningu un balta metāla vizuli noķēra Romans Amarijevs. Pirmrekords tika reģistrēts 2006. gada 27. novembrī velcējot ar spinningu, ezera vidū lielo līdaku noķēra Dainis Mitenieks. Izmēri garumā 107 cm, svarā 9,248 kg. Odzijas ezers slēpj dzelmē arī vēl lielākas zivis. Ne aša-kas makšķerniekiem!

Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto

Mēs katrs esam Gaismas avots

REDZESLOKĀ

No rīta sniga. Egļu zaļos zarus rotāja sniegpārslas. Caur sniega mākoņiem palai-kam centās izspraukties saules stari. Saule sūtīja gaismu zemei...

Gaisma valdīja arī Madonas novadpēt-niecības un mākslas muzeja zālē, kur tika atklāta mūsu mākslinieces Ingunas Krolles-Irbes darbu izstāde „Gaismas noplūde”. Izstādes atklāšanā māksliniece pavēstīja – „Darbu kolekcija veidota tieši šai izstāžu zālei, tieši šim gadījumam. Darbi tapuši divu gadu laikā. Ideja par Kosmosu un Visumu jau nodarbinājusi mani ilgāku laiku. Izstāde ir kā atskats uz radošās aktivitātes jomu – glezniecību, kas attisīta paralēli grafikas un video ražēmieniem. Šī ir īpaša diena, jo esmu viena ar saviem darbiem Madonā, parasti man ir atbalstoša, radošā ģimenes klātbūtne. Man šodien meita Madara ir klāt. Šie darbi tapuši tieši šai vietai. Ar visām labākajām sajūtām. Esmu nostājusies pie gleznas, kas saucas „Gaisma no gaismas”. Šodien ir vispārējā harmonijas diena, kas notiekot vienreiz pa tūkstoš gadiem. Zvaigznes nostājas vienā līmenī. Izstāde ir tapusi ļoti organiski, nekā nav mākslīgi radies. Gan nosaukums, gan darbu izvietojums. Tas klātesošajiem dos ļoti daudz enerģijas. Pateicos muzejam par šo iespēju. Pateicos Mētrienas pagastam par atbalstu. Bez atbalstītājiem gan garīgi, gan fiziski māksli-niekam ļoti grūti pastāvēt”.

Savukārt muzeja vadītāja Līvija Zepa akcentēja – „Mēs visi šodien stāvam aplī. Šodien sākas pavasaris. Aplis ir viens no stiprākajiem simboliem. Mēs uzņemam enerģiju un šīs krāsas, emocijas, kas ir darbos, tas mums dos spēku. Tas nekā, ka šodien mazliet snieg, Madonai, kā ziemas galvaspilsētai, tas piedien. Man ar Jūsu

Mētrienieši kopā ar Ingunu Krolli-Irbi.

ģimēni ir vienmēr bijis patiens prieks tikties. Kaut neesat dzimusi mūsu pusē, mēs Jūs uzskatām par savējo. Šie darbi liek mums daudz domāt, filozofēt. Te nekā nav skaidri uzrakstīts, katram darbam apakšā ir vesels stāsts. Stāsts līdz bezgalībai. Ingun, mēs Jums vēlēsīm veiksmi, izturību. Paldies par skaisto izstādi”.

Mākslinieci sveica Andris Jaško – „Gaisma vienmēr ir bijusi spēks. Gaisma ir tas, ko mēs gaidām, vēlamies saņemt un dāvēt citiem. Bet arī šodienas zinātne ir pateikusi to, ka gaisma ne vienmēr iet taisnā virzienā. Tas redzams arī jūsu darbos. Gaisma veido šos lokus. Šos siltuma lokus. Mīļuma aplus. Zinot jūs un jūsu ģimēni, mēs vienmēr esam baudījuši šo gaišumu, šo gaismas sajūtu, šo sirds siltumu”.

Zālē uz viena no stendiem Inguna Krolle-Irbe raksta – „Par ideju kopumā. Gaismas noplūde. Sākotnēji šis vārdu sa-lukums radās pats no sevis, nezinot savas

izcelsmes dzirksti. Kāda gan debesīs gais-mas noplūde – kur valda Bezgalība? Bet jau trīs mēnešus vēlāk, piepeši – atklāsme. Viss vienkārši. Mēs katrs, ikviens, kas dodam savu mīlestību – dodam gara spēku, esam Gaismas avots, no kura plūst Bezgalīgā Gaisma...”

Māksliniece pateicās visiem, kas viņu atbalstījuši, bija kopā izstādes atklāšanā. Pievienojamies Ingunas Krolles – Irbes teiktajam laba vēlējumam viņas vecākiem. Vēlam veselību, veselību, veselību.

Mākslinieci klātienē sveica Lelde Grudule, Melita Grudule, Zane Beģis-Begge, Marija Beģis-Begge, Ināra Dmitrijeva, Astrīda Strumpe, Ilmārs Grudulis, Viktors Aleknavičs, Andris Jaško, Andris Dzenovskis un Solvita Stulpiņa.

Izstāde Madonas novadpētniecības un mākslas muzejā apskatāma līdz 10. maijam.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Aleksandrs Šumskis 07.03.1958. – 29.01.2015.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

7. martā viņam paliktu 57. gadi. Kad mūžībā aiziet gados jauns cilvēks, gribas jautāt – kāpēc? Kāpēc mammai jāpavada pēdējā ceļā bērns? Bērniem ir sava dzīve, bet mammai šī sāpe paliks līdz mūža galam. Cik grūti ir dzirdēt viņas prasīto piedošānu dēlam. Tādā brīdī viņa atdotu visu, pat savu dzīvību, lai tikai viņas skaistais, stiprais dēls dzīvotu. Un nav svarīgas vairs izraudātās asaras, negulētās naktis, izdzertie sirds pilieni, pāri nodarījumi. Viss ir mazsvarīgs, nenozīmīgs, sīks, kad vaigu vaigā jāsatiekas ar Nāvi.

Aleksandru Šumski tā pārsteidza 2015. gada 29. janvārī, atnesot sāpes mammai Jadvīgai un Jurim, māsām Gaļinai un Lolitai, meitām Irinai un Ritai.

Aleksandra dzīves sākums ir Baltkrievijā, Vitebskas apgabalā. Astoņu gadu vecumā pēkšņi nomirst tēvs Mihails. Mamma, labākas dzīves un darba meklējumos, pārceļas uz Latviju. Dzīvo Lubānā,

Aleksandrs Šumskis

Cesvainē. Aleksandrs mācās Cesvaines skolā, tad Madonas vidusskolā, vēlāk Rēzeknē apgūst šofera, traktorista arodu. Divu gadu garumā viņš pilda dienesta pienākumus padomju armijā Irkutskā un Ļeņingradā. Aleksandra pirmā darba vieta bija Madonā. Madonā viņš nodibina ģimeni. Piedzimst meitas.

Aleksandrs bija jau vec-tētiņš. Divi mazdēli un mazmeita vectētiņu tā arī neiepazina. Aizsaulē ir arī viņa sieva Anna.

Daudzus gadus Aleksandrs bija Mētrienai piedēriģis. Dzīvoja Dēgļos, Dimantu mājā. Pēdējie dzīves gadi kopā ar Lilliju. Abi kopā veica dažādus darbus, ogoja vai vienkārši ar citiem pasēdēja pie Dimantu veikala. Kur bija Aleksandrs, tur arī runas, smieklī, viņu aizrunāt nespēja neviens. Tāds viņš paliks arī manā atmiņā – ar saviem jokiem, skaļumu, jauns, spēka pilns. No sirds saku Aleksandra tuviniekiem vispatiesāko līdzjūtību. Izmainīt neko nevar. Lai Dievs jums dod visisāko laiku samierināties ar notikušo, pieņemt to kā Dieva gribu un prātu.

Eugēnija Jermacāne

mazbērniem Kārļa un Liliānas vectēvs paguva pacieņoties Vācijā. Vienmēr Aldis bija priecīgs par mazajiem cimbuļiem, tā

viņš sauca mazmazbērnus Katrīnu, Ģirtu un Alisi.

Aldis īpaši nestāstīja apkārtējiem par savām domām, izjūtām, sāpēm. Tikai viņa vistuvākie cilvēki jūta pārmaiņas viņa dzīvē pēc brāļa Jāņa, māšas Annas un drauga Artūra aiziešanas. Katram atmiņas par Aldi būs citādas. Es atcerēšos viņu vienmēr smaidīgu, citam paliks atmiņā viņa ciešais rokas spiediēns un teiciens – es taču esmu kalējs, vēl kādam atmiņā palikusi tā diēna, kad Aldis pirmais sēdās pie kombaina stūres, lai nokultu sēklas zāli, jo viņš bija zemes kopējs.

Manis dziedāta – par kuplu, kuplu ozolu lauka vidū, zem kura zariem sēdēja jauneklis un skumji dziedāja par aizgājušo mīlestību. Tā bija Alda mīļākā dziesma...

Eugēnija Jermacāne

Vēl tikai marts,
Bet lazdas steidzas
Savas skaras zeltīt.
Tā, mežā pirmā
Vēlas pavasarim
Ziedēšanu veltīt.
Pavisam drīz būs
Zeltīts putenis...

/Brigita Debeļska/

Sveicam aprīļa jubilārus!

Ingai Lācei	25.04.	20
Inītai Podniecei	17.04.	25
Egītai Prikulei	07.04.	25
Mārtiņam Rimeikim	10.04.	25
Pēterim Maltam	06.04.	45
Ārijai Jaško	20.04.	55
Inārai Krauklei	05.04.	55
Dimitrijam Krjukovam	08.04.	55
Vilmai Laškovai	07.04.	65
Andrim Stradiņam	06.04.	65
Annai Zablockai	10.04.	75

Aldis Broks 27.04.1941. – 17.02.2015.

Lūk, ceļi aiztek bez manis, –
Uz visām debesu pusēm.
Bez manis cīruļa zvani
Dzimtajos tīrumos klusē.

Bez manis saziēdēs iēvas,
Tās novītīs draugu saujās.
Bez manis bērni un sieva
Pēc silta mīļuma taujās.

1941. gada 27. aprīlī šīs pasaules durvis atvēra Aldis Broks. „Līcīšu” mājās Pētera un Monikas ģimenē tika kārts šūpulīš jaunākajam dēlam Aldim. Brāļi Jānis, Alberts, Ēvalds un māsa Anna jau bija lieli. Brāļi Jānis un Alberts tika iesaukti armijā. Alberts tā arī pazuda karā. Jānis arī karoja, viņu ievainoja.

Aldis mācījās Kalna skolā, vēlāk Gulbenē mehānizācijas skolā apguva tās zinības, kas saistās ar tehniku, ieguva šofera, traktorista, kombainiera tiesības. Tad sekoja obligātais dienests padomju armijā Lietuvā Šauļos. Atgriezies no dienesta, Aldis sāka strādāt par šoferi kolhozā „Līdums”. Tas bija gandrīz pirms piecdesmit

gadiem, kad kādā rudens dienā, strādājot uz lauka saskatījās, viens otru noskatīja, visam mūžam izvēlējās par atbalstu Aldis un Aija.

Daudz bija jāstrādā gan kopsaimniecībā, gan savā saimniecībā. Jāaudzina Raimonds, Sarmīte, Aivars, Anita un Andris. Gribējās arī ar vīriem kopā pabūt. Te ar brāļi Jāni alus brūvējams, te kaimiņiem cūka kaujama un cūku bēres svinamas, arī kārtis vajadzēja uzspēlēt. Un kā gan bez makšķerēšanas! Gāja gadi un Alda ģimenē ienāca vedeklas Konstanca, Mārīte un Lauma, znoti Jānis un Ēriks. Viņu atmiņās Aldis paliks mierīģis, ieturēts, cilvēks, kas nekad neuzbāzās ar ātriem un pārgudriem spriedumiem. Un tad ciemos sāka nākt mazbērni – Lāsma, Zane, Diāna, Dainis, Madara, Mārtiņš, Eduards. Pie tālākajiem

Aldis Broks

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.

Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Līga Pastare, Marija Begis-Begge,

Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA “Erante” tipogrāfijā. Tālr. 64860983, 65230116